

носа въ Царегладъ, и за да не загъби

Азъ отвихъ тази книга, коа бѣше облечена въ такава драгоцѣнность (* скъпа цѣна), и видѣхъ въ нея Аритмитикъ*) на греческій языкъ. „Ахъ! ты Варваръ!“ рекохъ въ себе си. Азъ мѣ съ молихъ да ми даде таа оубитка; а той сосъ голѣмо небреженіе ѿ снѣ и ми ѿ даде. Азъ го пытахъ, да ли има повече такива оубитки; а онъ ми намѣри оше единъ цѣлаз листъ, въ кой тѣрлаз той нѣкаквы Хартійчки, и оше единъ половинъ листа, кои азъ пастримъ до нынѣ.

Мене твердѣ ма порази (* оуби) тоа мысоль, че сынъ Болгарскаго Попа оупотребава тако листове Богослаженнаго содержанія на оубиваніе новогреческой Аритмитики. Азъ го попытахъ: „Отдѣка си зеаз тѣзи листове?“ А той ми ваза: „Дома изъ ковчегъ (* сандѣка, тѣрски), содрахъ изъ една книга.“ Ахъ! и какво? въ тойзи ковчегъ было ли е повече таквыи книги? Вонстиннъ сичкій ковчегъ е полнъ сосъ такива ветхи работы. А защо сте драли тѣзи листове? Азъ самъ ги дра-

*) Аритмитика, слово греч., т. е. книга, или набка, коа ны оучи какъ да слагамы, или да считамы, сирѣчь числословіе.